

2021/9942 198069 067

XII-30

5. évfolyam.

Kolozsvár, 1943. január 1.

1. szám.

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYESÜLET HAVONKÉNT MEGJELENŐ HIVATALOS LAPJA

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
KOLOZSVÁR,
Majális-ucca 22.
Telefon 21-58 sz.

Felölös szerkesztő és kiadó:
TÖRÖK BALINT
az EME tb. alelnök-főtitkára.

A M. K-t az E. M. E. tagja
4 Pengő évi tagdíj ellenében
tagsági illetmény fejében
kapják.

217 3.

A méhészet állami fejlesztése 1942-ben

A Földművelésügyi Minisztérium fontosabb intézkedései a méhészetért az elmúlt esztendőben a következők voltak:

Személyi változások: Valló Árpád méhészeti főfelügyelő nyugalomba vonult. Az új méhészeti főfelügyelő: dr. Örösi Pál Zoltán. László Márton táblai tanácselnököt felmentették a minisztérium kertészeti és méhészeti osztálya vezetőjének méhészeti ténren való helyettesítése alól és a méhészeti törvénytervezet elkészítésével bízták meg. A méhészeti kerületek száma kilencről tízre emelkedett. A kerületek új beosztást kaptak, vezetőik részben kicserélődtek. A méhészeti felügyelői karból más pályára távozott Hoffmann Gusztáv gödöllői méhészeti segédfelügyelő. A felügyelői kar új tagja lett Engli Ferenc kolozsvári természetrajz-földrajzszakos gyakorlótanár.

Gödöllő átszervezése. A minisztérium Gödöllőn m. kir. Méhészeti és Méhbiológiai Kutatóintézet néven új méhészeti intézményt alapított és vezetését Örösi Pál Zoltánra ruházta. Később a Méhészeti Gazdaságot a Kutatóintézetbe olvasztotta. A Méhészeti Gazdaság két éves méhészmunkásképző tanfolyama augusztusban megszűnt. A Kutatóintézet gyakorlati és tudományos méhészet-i kérdéseket tanulmányoz, vizsgál-

ja a beküldött betegségekre gyanús méheket és a magasabb színvonalú méhészképzés otthona. Ma a Kutatóintézetbe vezetőjén kívül két méhészeti felügyelő: Faluba Zoltán és Engli Ferenc van beosztva.

Az egykori Méhészeti Gazdaság kertjének, gazdaságának, méhészetének rendezése, átalakítása, fejlesztése megkezdődött. Az elvadult park egy részét sikerült már megtisztogatni. Néhány ezer méhészeti szempontból fontos bokrot és fát ültettek. A számokról fogalmat nyújt, hogy csupán Crocusból (sáfrányból) 2400 hagymát ültettek el. A parkban szétszórt disznóólakat, pajtákát, dűledező méheseket lebontatták és egyrészüket az istálló körüli majornál állították föl újra. A majort bekerítették, hogy a háziállatokat a parkból kizárják. Az internátus egyemeletes épületének átalakítása folyik. Emeletén a tudományos osztály, földszintjén a továbbképző tanfolyamok résztvevőinek elhelyezésére szolgáló helyiségek és a tanterem foglalnak helyet. A laboratórium sok drága, értékes műszert kapott, mozifólvételre is berendezkedett. A tanfolyamok résztvevőinek húsz ágyat szereltek föl sodronybetéttel és szép ágyneművel.

Állami méhészeti felügyelők képzése. A gödöllői Kutatóintézet okta-

tó tevékenységét áprilisban a m. kir. méhészeti felügyelőknek rendezett továbbképző tanfolyammal kezdte meg. Az átszervezés munkája és a háborúval magyarázható személyhiány megakadályozta az intézetet, hogy az első évben több tanfolyamot tartson.

Színes plakát. A minisztérium a költésrothadás elleni védekezés fejlesztésére és a betegség jeleinek ismertetésére hatalmas színes plakátot adott ki és az országban sok ezer példányban terjesztette.

Rendelet a költésrothadásról. A költésrothadásról szóló részletes rendelet is elkészült az év folyamán. Régi hiányt pótol. Megjelenése fontos határkő lesz a költésrothadás elleni küzdelemben.

„Gödöllői Méhészkönyvtár“ címmel megindult a minisztérium népszerű méhészeti kiadványsorozata. Első füzeté a méhek cukorral való etetését tárgyalja és 30,000 példányban ingyen jutott el a méhészekhez. A második, nagyobb terjedelmű kiadvány az anyanevelésről szól. A napokban szétküldésre kerül. A „Gödöllői Méhészkönyvtár“ célja: színvonalas méhészeti olvasmányt nyújtani a magyar méhészeknek, fejleszteni szaktudását és irodalmi igényét.

Egyesületek támogatása. A minisztérium igen nagy összeggel sietett a méhészegyesületek támogatására. Az volt a célja, hogy megalapozza a virágzó méhészegyesületi életet. Az első évben természetesen nem részesülhetett minden egyesület állami segítségben, de ami késik, nem múlik.

A cukorosztás új rendje szerint a méhészek nem homokkal denaturált pizskos cukrot kapnak ezentúl méhetetésre, hanem tiszta kristálycukrot. A cukrot lakóhelyükön bármelyik kereskedőtől megvehetik.

Pároztató állomások. A minisztérium három egyesületnek adott

pénzt pároztató állomás költségére, hogy az oda küldött anyákat kiváló család heréivel lehessen párosítani. Remélhető, hogy az állomások szervezésének nehézségein az egyesületek túlesnek és az állomások megnyílhatnak.

Vetítógép és vetítövászson az egyesületnek és az állami méhészeti felügyelőségeknek. A minisztérium harminc méhészegyesületnek és tíz felügyelőségnek rendelt vetítógépet és tokban hordozható vetítövászsonat. A gép saját áramfejlesztője révén olyan faluban vagy tanyán is villannyal vetít, ahol villanyvilágítás nincs. Ott, ahol hálózati áram van, abba is be lehet kapcsolni. A gyárak sok háborús nehézséggel küzdöttek, de a vetítőfelszerelés szétküldése decemberben mégis megkezdődhetett.

Háromezres diaposzitiv készült el a vetítógépekhez. Szétküldésük az egyesületek számára folyik. A háború miatt állófilmes diaposzitivet nem lehetett készíteni, 5×5 cm-es üvegdiaposzitivhez kellett folyamodni. A vetítógép ahhoz is alkalmas. A legnagyobb nehézségekkel küzdve lehetett a háromezres diaposzitivhez szükséges lemezt megszerezni.

Előadók képzése. A minisztérium sok egyesületnek adott pénzt arra, hogy megbízottját a gödöllői Kutatóintézet előadóképző tanfolyamára elküldje. Az előadóképző tanfolyamot a gödöllői építkezés kétsége és az ágynemű beszerzésének nehézsége miatt 1943-ra kellett halasztani, az egyesületek a kapott pénzt akkor használhatják föl.

Egyesületi tanfolyamok. Kevés egyesület tud méhészeti tanfolyamot rendezni a maga erejéből. A minisztérium egész sereg egyesületnek juttatott pénzt tanfolyam tartására.

A királyfai méhésztelep. Cseh-

szlovákia fölbomlásakor a királyfai méhésztelep Magyarország területére jutott, de a szlovák méhészegyesületek szövetségének a tulajdona maradt. Évekig folyt a vita tulajdonjogáról. Az idén végre a magyar állam tulajdona lett a királyfai telep.

Körzeti viaszfertőtlenítők. A költésrothadás legveszedelmesebb ter-

jesztője a fertőzött lép. A méhészek csak kivételesen tudja a lépeket úgy olvasztani, hogy a fertőzés veszedelme megszűnjék. A minisztérium tehát körzeti viaszfertőtlenítő telepeket szervez. A méhészek oda küldhetik a lépeket a viasz fertőtlenítésére. Az első öt viaszfertőtlenítő készülék decemberben kikerült a gyárból.

Pároztató kaptár

Az állam 1942-ben három pároztató állomás költségére adott segítyt méhészegyesületeknek. A három közül egyet az Erdélyrészi Méhész Egyesület szervez meg. A pároztató állomások célja az, hogy a méhész az új anyákat oda küldje kiváló herékkel párosítani. Saját telepén sokféle here van, köztük rossz fajta is. A pároztató állomáson kiválasztott jótulajdonságú családdal neveltetnek herét és gondoskodnak róla, hogy nagyobb körzetben ne legyen méhcsalád. A svájciak már évtizedekkel ezelőtt felállították pároztatóikat és nagy sikert értek el velük. Azóta más országokban is követték példájukat. Különösen Németországban van sok pároztató állomás. Németország pároztató állomásaira a méhészek 1937-ben 61.778 anyát, 1938-ban 75.468 anyát küldtek. Örvedetes, hogy az állam támogatásával Magyarországon is megindul ez a szép és fontos munka.

A pároztató állomásra az anyát nem kalitkában, hanem méhcsaláddal együtt küldik. Természetesen nem nagy, fejlett családdal, rendes termelő kaptárban, hanem külön „pároztató kaptárban”. Időszerű, hogy röviden összefoglaljuk, mit kívánunk a jó pároztató kaptártól.

1. *Olcóság* A méhész nem terhelheti üzemét drága pároztatóval. Lehet, hogy egyet-kettőt vesz belő-

le különlegességből, de nem érhetjük el, hogy az állomások igénybevétele elterjedjen, általános legyen. Külföldön mindenütt olcsó pároztatót használnak erre a célra.

Az a pároztató, melyből 1939-ben húszat csináltattam egyenként két kis családra, összesen 2.50 P-be került üveg és festés nélkül, egy anya kaptárjára tehát 1.25 P jut. Ugyancsak két kis családra 1942 elején festetlenül 36 P-ért hirdettek szabadalmazott pároztatót („Magyar Méh”, 1942. 38. 1.), egy családra tehát 18 P jut, pedig a hirdetés szerint nagyban készült gépes asztalosműhelyben. Bizonyos, hogy ma én sem kapnék meg egy kettős kaptárocskát 2.50 P-ért, de ára ma is messze maradna 36 P mögött. A méhész nem adhat 36 P-t egy anyapároztató kettős kaptárocskáért, melyben 2—2, összesen 4 apró keret van, hiszen ugyanakkor Kolozsvárt az erdélyi nagy rakodókaptár méz kamrával, keretekkel, teljes felszereléssel 35 (harmincöt) P volt és most is csak 42 P.

Takács Menyhért érdekes módon szeretné a drága pároztatót olcsóbbítani. Egyszerre három anya beküldésére rendez be minden kaptárocskát. Egy anya a nép között van szabadon, a másik kettő egy-egy kalitkába zárva a kis fészek fölött. Ha az állomáson az első anya megpározott és petézni kezd,

kifogják, kalitkában visszaküldik a méhésznek és helyébe a bezárt anyák közül adnak a népnek egyet párzásra. Mikor az is megpározott, a harmadik anya következik. El kell ismernünk, hogy a terv szellemes és olcsónak is látszik. Az anyák megőrzése kalitkában valamelyik családba rekesztve régi szokás, a lüneburgi ősi kasos méhész is így raktározta el a rajból kifogott fölösleges anyákat néhány napig mogyoróágból faragott kalitkában és a korszerű anyanevelés is ismeri ezt a módszert. Pároztató kaptárban tudtommal Takács tartalékolja az anyákat először. Azt hiszem azonban, hogy módszere nem olyan gazdaságos, amilyennek hirdetik. Három anya egymásutáni párzására és petézésének megkezdésére kedvező esetben kb. három hét kell. (Takács szerint az egyszerre beküldött anyáktól a pároztató kaptár 20—22 nap mulva szabadul föl, olv. „Jugoszláviai Méhészet 1940. 56. 1., Tamaskó József három hét alatt három anyát pároztatót a Takács-féle módszerrel, olv. „Jugoszláviai Méhészet“, 1939. 126. 1.) Nekem nem mindegy, hogy az 1-én kikelt anya 7—10-én, vagy csak 22-én kezd-e petézni, esetleg még később. A második anya kb. egy hetet, a harmadik kb. két hetet mulaszt. Annyi ez, mintha egy anya háromheti petézése veszne el, pedig annyi idő alatt az első nemzedék már ki is fejlődik. Csak *egészen korai* anyaneveléskor lehetne előnye ennek a módszernek. Olyankor ugyanis a családokat nem szívesen gyengítik meg a pároztatókaptárak benépesítésével. *De miért erőlteti a korai anyanevelést az, aki az anyák késői petézésével is megelégszik?* Elveszti a réven, amit nyer a vámon.

Azt is meg kell fontolni, hogy az időjárás nem mindig kedvező az anyák nászútjára. Három külön pá-

roztatóban az anyák kihasználhatják az alkalmat és akár egyetlen jó napon is párosodhatnak, ugyanabban a kaptárban azonban a kalitkába rekesztett anyákra könnyen végzetes lehet, ha tartós rossz idő köszönt be. A méhésznek arra kell törekednie, hogy az anyák minél hamarabb párosodjanak és minél hamarabb megkezdjék a petézését. A takarékoskodást inkább fölszerelésnek olcsóbbításával igyekezzék elérni. Megjegyzem, hogy a Takács módszere szerint minden más pároztatóban, tehát olcsó kaptárban is lehet egymás után több anyát párosítani, csak alkalmas nagyságú anyakalitka kell hozzá a még soron nem lévő anya bezárására.

Takács Menyhértnek azt a tervét sem tartom általánosságban használhatónak, hogy a méhész egyre új meg új sorozatot nevel s mihelyt az egyik anya a pároztató telepen a kalitkából a fészekbe kerül, már küldi is az új anyát, hogy tartalékba lehessen helyezni a pároztató kaptár kalitkájában. Így folynék ez az idény végéig. Kevés pároztató kaptárral sok anyát lehetne pároztatni, vagyis a drága kaptár olcsó volna. Mindezt azonban olcsó pároztatókaptárban is éppen úgy meg lehet csinálni. De nem hiszem, hogy sokan vállalkoznának rá. Az anyanevelő méhésznek ugyanis inkább az az érdeke, hogy egyszerre elintézzze munkáját, nem pedig az, hogy a nagy lekötöttséget jelentő, napra, sőt órára kiszámított anyanevelő munkát hosszú hetekig foltyassa. De a legelő és időjárás sem kedvez mindenütt a hosszú anyanevelésnek, sőt Magyarország legtöbb részén éppen nagyon rövid az az idő, amikor nevelésre hajlamos, rajzásra érett családokkal tökéletes munkát lehet végezni.

Olcsó pároztató kaptár kell tehát, hogy a méhész minden anyának vehessen egyet.

2. *Egyszerűség.* Bonyolult pároztató nem lehet olcsó.

3. *Ne legyen nagy és nehéz,* mert szállítása sokba kerülne.

4. *Túlágoston kicsi se legyen,* mert minél kisebb a pároztató, annál gyakoribb, hogy az egész népecske kiszökik belőle. Akkor is kiköltözhetik a kis család, mikor az anya már petézik. A nagyon kicsi nép rablók ellen is nehezen tud védekezni. Nem könnyű a helyes nagyságot eltalálni. Minél kisebb a pároztató, annál olcsóbb a betelepítése, mert annál kevesebb méh kell hozzá, de annál kényesebb. Negyediknél kevesebb méhet ma már nem ajánlanak.

5. *Melegtartó legyen.* Ez sem könnyű feladat, mert a bélelt kaptár nehéz, tehát a 3. ponttal ütközik, pedig a kis család hűvös éjjel nem mindig tud kellő meleget tartani.

6. *Szellőztetés.* A kis családot kezdetben zárva kell tartani. A kijáró rostaszövetes elzárása nem elég, mert ilyen kicsi nép kaptárján a kijáró is kicsi. Külön rostaszövetes szellőztető is legyen tehát. A kijárót és szellőztetőt könnyen, gyorsan lehessen csukni-nyitni.

7. *Etető.* A kis családot bőségesen kell etetni. Az egyszerre beadott eleség kb. a benépesítésre használt méhek súlyának kétszerese. Negyediklő méhnek egyszerre félkiló eleséget adunk. A pároztatókaptárban tehát etetőnek is kell lennie. Az etető olyan legyen, hogy tartalmát gyorsan, a méhek zavarása nélkül ellenőrizhessük és pótolhassuk.

8. *Anyásító hely.* A kis családnak az érett bölcsőt vagy új anyát könnyen, gyorsan be lehessen adni anélkül, hogy a kaptár belsejében a méheket zavarnók. Az anyásító kalitka kényelmesen elférjen, olyan helyen legyen, ahol a méhek biztosan ellepik, melengetik és az anyát kiszabadítják.

9. *Vizsgálat.* A kis családot gyorsan, kevés háborgatással lehessen vizsgálni. Könnyű legyen megállapítani a családcska népességét, építkezését, az anya petezésének megindulását.

10. *Alakja és szerkezete* miatt szállításra, többedmagával ketrecre foglalva való földadásra alkalmas legyen.

11. *Fölállítása.* Szabadban egyszerűen, biztosan, gyorsan föl lehessen állítani.

12. *Kijárók.* Ha több családcskára készül a kaptár, a kijárók elhelyezése a méhek és anyák tájékozását könnyítse meg.

13. A kis család lépjét, fiasítását lehetőleg föl lehessen használni az anya elvétele és a pároztató föloszlalása után.

Örösi Pál Zoltán.

Méznádmagot ha tölem vesz, ősszel Önnek is méze lesz. Egy nagyszerű élményben részesül, s cukorgondjaitól mentesül. Utasítással egy kg. 8 pengő, 10 deka 1.20 pengő. Vári József Simánfalva, Udvarhely vm.

Méhészet:

Dr. Máté Lajos és Társa

BUDAPEST, V. ZOLTÁN-U. 11. SZÁM.

Telefon: 1-157-47.

Dúsan felszerelt raktárunkban méhésztársaink a méhészet körébe tartozó összes cikkeket a legelőnyösebben és a legjobb kivitelben beszerezhetik. — Hunor kaptárakat állandóan raktáron tartunk. Műlépet valódi tiszta méhviasz-ból minden kívánt méretben gyártunk. 1 pengő földozási díj ellenében viaszt műlépre becserélünk.

Állandóan a legmagasabb napárban veszünk mézet és viaszt!

Aranyezéket kívánatra ingyen küldünk.

Egységben az erő

Ma a méhészt is belépett az irigyelet termelőknek a sorába. Paradicsomi állapot volna ez és nagy ígéreteket rejtene magában a méhtenyésztés jövőjét illetően, ha ennek a lázas mézkeresletnek a méz tápértékének a felismerése volna a szülőoka és a ma méz után szaladgálók később is életszükségletüknek tekintenék azt.

A méz után való hajszának a kis eladó készletek mellett — sajnos — egészen más oka van. A kis cukorfejadag mellett ma a méz valójában cukorpótló anyagul szolgál azoknál, akik a szigorúan megszabott fejadaggal nincsenek megelégedve s majdnem bizonyos, hogy ezek a kényszer mézfogyasztók, amint a cukor ismét korlátlan mennyiségben lesz kapható, feléje sem néznek a most lázasan hajszolt méznek, bár remélhetjük, hogy egy részük továbbra is megmarad a mézkedvelők táborában s keresni fogja ezt a táplálékot később is, ha nem is olyan mennyiségben, mint a cukorinség idején.

Nem szabad tehát elbizakodnunk sem a nagy kereslet, sem a jónak minősíthető mézár miatt s már most bölcsen számolnunk kell a jövő alakulásával.

A világrészekre kiterjedő genetikus harc egyszer véget ér és a normális kereskedelmi életnek újra meg kell indulnia, amikor ismét érvényesülni fog az áralakulásban a kereslet és kínálat örök törvénye. A méznél azonban a kereslet és kínálat szabta áralakulás mellett mindig számolnunk kell egy el nem hárítható árszabályozó tényezővel, a cukor árával, mely mindig erősen befolyásolta nemcsak a méz iránt való keresletet, hanem forgalmi árát is. A jövőben is számolnunk kell ezenfelül más nemzetek versenyeivel is, amelyek már a múltban

is sok akadályt gördítettek a magyar méz értékesítésének útjába a külföldi piacokon.

A jövő gazdasági berendezésének képe még teljesen nem alakulhatott ki. Lehet, hogy a most sokat emlegetett európai önellátás megszervezése esetén a magyar méz is megkapja a minőségének megfelelő helyet a kialakuló új termelési és értékesítési rendszerben és nem okoz majd különösebb gondot a méz elhelyezése. De bárhogyan alakuljon is gazdasági berendezésünk, mindig igaz marad az a tény, hogy a piacon csak jóminőségű áruval jelenhetünk meg eredményesen s ez marad továbbra is legbiztosabb módja a kereslet megeléjénítésének. A minőségi árú többnyire jobb árat is jelent, tehát bővíthetjük a jövedelmezőséget is.

A másik változatlan igazság, hogy egy esetleges alacsony árszínvonalat a többtermeléssel lehet ellensúlyozni. Világos és mindenki által könnyen megérthető, hogy ha egy méhcsaláddal a kétszeresét vagy csak a másfélszeresét tudom ugyanazon a helyen ugyanolyan termelési körülmények között ugyanakkora tőke- és munkabefektetéssel megtermeltetni, ez a többtermés alacsony ár mellett is jövedelmezővé teheti a termelésemet.

De hát melyik az a legjárhatóbb út, amelyiken e kettős célhoz a legbiztosabban elérhetünk?

A magyar méhészet termelési problémái ma rendkívül ziláltak. Rendszertelenség, kapkodás, komoly érvekkel és kísérletekkel alá nem támasztott elméletek özöne árasztja el a termelésnek ezt a területét. Senki sem bizonyos, hogy ha már egy úton elindult, jó úton jár-e, mert újabb és újabb hangzatos elméletek hamar megingatják bizalmát abban, amit eddig jónak hitt.

Ennek az állapotnak egyik látható tünete pl. a rengeteg kaptártalálomány is, amire mindig akad vevő még haladottabb méhészek között is s ez is bizonyítéka annak, hogy senki sem biztos a maga dolgában.

Ha jól megfigyeljük ennek a kóros állapotnak a tüneteit, könnyen megtalálhatjuk a kórokozókat is. Az ok: sem termelési módjainkban, sem termelési eszközeinkben többnyire nem alkalmazkodtunk a sajátos magyar termelési viszonyokhoz. Pedig a magyar éghajlatnak és a magyar méhlegelők sajátosságainak kell megszabnia végeredményben a magyar méhtenyésztés minden tenivalóját s csak az ezekhez alkalmazott termelési módok hozhatják meg a kívánatos legjobb eredményt.

Hogy a most követett sok „rendszer” közül a magyar viszonyok között melyik a legmegfelelőbb s melyik kecsegtet a legjobb eredménnyel, ezt a sorsdöntő kérdést komoly rendszeres kísérletekkel kell még eldönteni. Nagyszabású, az ország egész területére kiterjedő kísérletekről van szó, melyeknek ki kell terjedniök a termelés minden tényezőjének az eredményre gyakorolt hatására.

Ezek a kísérletek természetesen nem történhetnek egy helyen, mert az ország éghajlati viszonyai, talajösszetétele, méhlegelője vidékenként mások és mások s ami az egyik helyen jónak mutatkozott, káros lehet a másik helyen. P. o. egészen mások a termelési viszonyok az Alföld homokos tájain, ahol az egyetlen akáclegelővel le is zárult a méznyelési lehetőség s ebből az egyetlen főhordásból kell meglennie a méhcsalád téli élelmének és a méhész hasznának is, mint a hegyvidékeken, így Erdélyben is, ahol tudomásom szerint az akás nem számítható fő mézelőnövénynek, viszont az erdők aljnövényzete akkor is ad

jó méhlegelőt, mikor másutt teljes hordási szünet van. Ez csak egy kiragadott példa megoldatlan kérdéseink tömegéből, melyek között nem utolsó sorban szerepel az értékesítés vagy a belső fogyasztás emelésére irányuló propaganda.

A megoldásra váró feladatok sokrétűsége már jelzi azt is, hogy ezt tisztán állami apparátussal megoldani nem lehet s ebben a munkában nem nélkülözhető a termelő méhésztársadalom aktív részvétele.

Amennyire ziláltak a viszonyaink termelési kérdésekben, annyira rendezetlenek azok méhésztársadalmi vonalon is.

A termelő méhész csak az egyesületi életen keresztül tud cselekvőleg bekapcsolódni a maga sorsának intézésébe, csak azon keresztül tudja munkakészségét, anyagi hozzájárulását a cél szolgálatába állítani. A termelőre sem közömbös tehát, hogy ezen a téren milyenek az állapotok. Minél nagyobb az összhang, a célkitűzésekben való azonosság a ma szétszórtnan egyéni életet élő alakulatok között s minél jobban simul munkájuk az állami adminisztrációhoz, annál több hasznát látja minden termelő az egyesületi életnek. Az egységre való törekvés tehát nem politika, mint azt sokan tévesen hiszik, hanem minden egyes termelőnek érzékeny anyagi érdeke is fűződik hozzá.

Egyesületi életünk parancsolólag írja elő, hogy tartson minden egyesületi vezetőség szigorú lelkiismereti vizsgálatot s értse meg, hogy egyetlen egyesület sem élhet önző, csak a maga javát szolgáló életet, mikor az egyesület adminisztrációs érdekei fölébe kerekednek a termelés és a termelő érdekeinek.

Egység a célokban, egység a munkában, tökéletes összhang az állami adminisztrációval hozhatja meg a magyar méhtenyésztés jobb jövőjét.

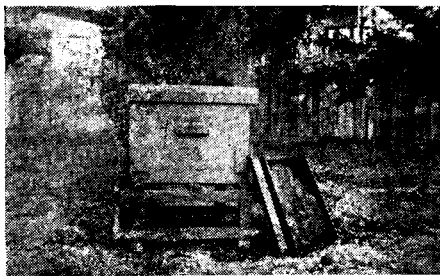
Bázler Béla.

Méhésszemmel a Délvidéken

1. Szabadkán

Erdélyi ember igen sokat tanulhat a gyakorlati érzékű és igen eredményesen méhészkedő alföldi méhésztársaktól s ezért az alább közlendőkért egyedül őket illesse minden elismerés. Szívesen fogadtak, örömmel válaszoltak rengeteg kérdésemre. Lelki öröm hallani és olvasni, hogy milyen alaposan képzett méhészeink vannak.

Az alábbi közleményben olvasóink ne azt nézzék, hogy az illető méhész hány centiméteres keretet, vagy milyen rendszerű kaptárt használ, hanem azt, ami mindannyiuknál közös, kiforrott vélemény: csak nagy kaptárral és vándorlással fizetődik ki ott a méhészkedés. A költésrothadás is nagy baj, de leküzdhető és nem teszi lehető-

lenné az öjrakezdést, mint Milotay Imre újszegedi tanító méhésztársunk példája mutatja. A méhészkedés egész embert igénylő mesterség és akkor megérdemli a befektetést s az eredmény sem marad el.

Szabadkán *Baracska János* fiatal (33 éves) méhésztársunk a legmozgékonyabb és legnagyobb állományú vándorméhész. Kérdéseimre adott feleleteit úgy írom le, amint azok egy fesztelen beszélgetés során egymást követték:

Szabadkán kb. 180 méhész van. A legnagyobb állományom nekem

és Körösi János méhésztársamnak van. Nekem 72 családom megy telelőbe, felerészben fekvő nagy Boczonádi, felerészben álló Balogh-féle kaptárakban. Mindkettőt szeretem. Lábak helyett lécből állványt használok, ami szállítás idején megfordítva a kaptárra felhúzható, fogantyut képez s a kaptárak között a légrést biztosítja. A fedél szélét is pár centiméterrel kiengedhetem s így a kaptár oldalán nem folyik végig a csepegés. Minden fészekben legalább egy etetőkeretet használok. A felsőkeretléc vályú forma és 3 deci folyadék befogadására alkalmas. (Első képünk.)

Távszöveget nem használok. Ehelyett a keretfülek helye bádoggzalag mélyedésekbe illenek.

Méheimet épp ma hozom be a város határából, hol a salgótarjáni vándorlás után helyeztem el. A tartókba bele vannak süllyesztve (második képünkön látszik), felrakásra állanak készen. A röplyuk lyukasos bádoggal van elzárva a hajnal óta, egyéb szellőzésre ilyen rövid úton most nincs szükség, mert autókerekess, rugós társzekerrel hozhatom haza 7—8 km.-ről, épp oda igyekszem. (Magam is elkísértem erre az útjára.)

A Boczonádi kaptárak nagyon jól rakhatók szekérre, laposak, szélesek, biztosan fekszenek. Hála Istennek van mit emelni rajtuk (80—90 kilós van nem egy). Most 9 családot tettem fel (a harmadik kép), az elébb kisebbből 11-et vitünk egyelővel. Napszámos úgy itt, mint a vándortanyán kapható, de a méhész a rakodásnál és a szállításnál ott kell legyen. Megnyilhat egy röplyuk, az úton a hátul jövő szekér már ütött be rúdjaival kaptároidalt. Idő előtt nyithatják ki a

megérkezés után a kaptárt. Egyik fuvaros nem vitte el a lovát, agyonszúrták a méhek. Per nem lett belőle. Máskor az úton kiszabadultak egy család bogarai. A fuvaros méhész volt, nem vesztette el fejét, behajtott a kukoricásba s ott a kifogásig a lovak kissé védve voltak. Salgótarjánban 2 napszámosnak félnapra 100 pengőt fizettem a rakodásnál. Nagyszerű munkát végeztek, órák alatt cipelték a meredek oldalról szekérre és a vasúti kocsiba a súlyos kaptárakat és bádogokat.

Mézzel bőven ellátott családokat tavasszal nem etetek. A serkentésem abból áll, hogy a fészekben helyet adok az anyának a petezésre, üres lépeket adogatok a fiasítás mellé, ha méz vagy virágpör állná útját. Fiasítást sohasem korlátozok, inkább nyárvégi serkentés szükségét látom.

Nálunk eredményesen méhészkedni a helyi legelőn nem lehet. A szomszédos falvak határán nagy-kiterjedésű akácerdők vannak, oda vándorlunk s annak utolsó napjait bőve várva, fel szoktunk már évek óta menni Salgótarján határába, mivel ott 6—8 nappal tovább virágozik az akác. Leírhatatlan, hogy mennyi méhész és kaptár jár oda. Nem is volna egyéb baj, mint hogy a vasúttól távolabb eső helyre nem megy szívesen a lömeg, bár kimeríthetetlen területek és virág van. Egy kis rend nem ártana. Van ott 2—300 családos, állandóan sátor alatt lakó nagyúr és kisméhész s ka kedvező az idő, méz is van. Láttam ott 128 kiló súlyú kaptárt és napi 8 kiló súlygyarapodást is. Ha van pergetés, táviratozok haza a kannákért, egyébként nem viszem fel azokat. Elindulásakor napi 15 vagon méhcsalád is rakódik.

A szállítási nehézségek dacára nem annyira a Máv, mint egy-egy tsztviselő hanyagsága okozott

egyik szabadkai méhésztársamnak kárt, de szerencsére a baj nem lett végzetes, a Máv. pedig meghallgatta panaszunkat és erőlyesen eljárt. Reméljük, a háború után a vasút a vándorlás igényeit teljesen ki fogja elégíteni s ezzel a most kihasználhatatlan legelőkhöz is hozzáférünk. A délszláv uralom idején kerestem és kaptam egy-egy méhész vasútast, aki aztán minden segítséget megadott, kocsit szerzett és gyors szállítást biztosított.

Hársra csak 1928-ban vándoroltam, úgy hallom szeszélyes mézelő. Láttam egy 400 öles hajdinát virágzáskor. Úgy lepték a méhek, hogy a gazda nem mert lovasfogattal ráhajtani.

A tarlóvirág nem volt az idén a szárazság miatt kiadós, most egész október felé mézelt s mint látom, van pergetést adó kaptár is, de egész nyáron munkálkodtak a méhek. Nagyon elterjedi, igénytelen tarló-gyomunk a büdöskővirág (dr. Soó Rezső egyet. tanár felvilágosítása szerint *Diplotaxis muralis* = kányazásza) sárga, apró keresztet virágú növény, amelyről még most is gyűjtögetnek a méhek. Ugyancsak a tarlón sok egy másik sárga virágú ajakas gyom (dr. Soó szerint *Ajuka chamacpitys* = infű).

A délszláv állam területén igen sikeres vándorlásom volt Markusián repcére. Akkoriban beszámoltam erről a belgrádi szerb lapban. Egy más repcét termelnek ott, kü-

lönleges vetés-móddal rendkívül korai virágzást érnek el, úgy, hogy március 17—ápr. 15 között repcemézet lehet pergetni.

Még voltam egy alkalommal egész lenn az albán határon, mint katona s ott olyan ideális méhlegelőt láttam, amilyent elképzelni sem tudunk. Meredek hegy alján az alföldi, tetején a havasi félóráig minden idő virága képviselve volt.

Tamaskó József, a szaklapunk éltetője igen sokat fáradozott és áldozott a magyar méhészetért.

A költésrothadás felütötte fejét ezelőtt 6—7 évvel. Észrevettük, elmentünk a méhésztárshoz s igyekeztünk rábeszélni a család elégetésére. Hosszas utánjárás után hatóságához fordultunk, az a magyar mezőrendőri törvényt tartotta alkalmazandónak, felszólított, válaszunk egy 3 tagú bizottságot, akinek szakvéleménye szerint fog intézkedni. A méhész vonakodására a családot rajállapotba helyeztük, csak a fiasításos lépeket égettük el. Az új fiasítás között megint megjelent a baj. Akkor az egész fészeképítményt elpusztítottuk, a családot lerázva. Tavasszal újra csak megjelent a baj. Akkor aztán a teljes család megsemmisítését javasoltuk s ellenszegülés miatt rendőrt küldött az állatorvos, azonban méhésztársunk valósággal ellopta a lépeket s a végén az egész családot. Itt azóta évenként vizsgáltuk a méheket, fertőtlenített kézzel és szer-

számmal nyúlva hozzá, de hála Istennek, baj most sincs.

Egyik méhésztársunk olyan pancsolást vitt véghez a tavaszi cukor- etetéssel (ráöntötte a keretekre a szirupot), hogy rablást idézett elő. Kőrösi csak úgy tudta védeni méhet, hogy napokig zárva tartotta s késő este nyitotta ki a röplyukat. Én pedig 5 km.-re vittem innen méheimet.

Egy napraforgó mézelési megfigyelésem is van. Kb. 40 holdas táblára vándoroltam ugyanannyi méhesaláddal. Egy biztos, 24°-on aluli hőmérsékleten nem ad nektárt a napraforgó, a méhek felé sem néznek. Ezen felül, ha eső is esik, vígan járják. A hordás azonban nem volt szemmel látható, pergetést nem adott.

A nyáron, augusztus végén egy köd az összes erős családaimat legyengítette. Az most a legerősebb családom, amelyiknek akkor a legkevesebb kijáró méhe volt.

Tapasztaltam, hogy a nagy felső röplyuknak az a baja, hogy mikor az erős hideg több napos volt egyfolytában, egyik legerősebb családom telelő fürtje úgy összehuzódott, hogy elszakadt a lépen tőle kereken ottlevő méztől. Koppantásomra oly gyengén válaszolt, hogy észrevettem baját, melegbe vittem s megmenekült az éhhaláltól.

Végül azt a javaslatot, amely szerint az állam kanadai mintára, de magyar terv alapján az egész méhésztábort kellene megszervezzék, nagy örömmel hallom.

Eddig tart Szabadka első méhészenek vallomása.

Reméljük, hogy a repcére való eredményes vándorlást, annak tapasztalatait és albániai útját ígérete szerint Erdély méhészeinek is leírja.

Dr. Mocsi Károly.

Levél Szabadkáról

Baracska János méhésztársunktól kaptuk nov. 27-iki kelettel az alábbi sorokat:

Dr. Mocsi ittléte óta átestem a méhszállítás nehéz munkáján. Megtörtént a betelelés, a kaptárak átmerlegelése. November hó elején havat is kaptunk, azóta a hőmérséklet reggel — 3 — + 2, délben + 2 — + 10, este — 1 — + 4 C⁰ között váltakozik.

Egyesületünkben méhészeti beszélgetéseink során szóba jött az Erdély vidékén lévő költésrothadás is. Ez bizony nem jó dolog. Nálunk hála Istennek ismeretlen. Csakis komoly és lelkiismeretes munkával lehet ezen segíteni. A család megsemmisítése a legjobb gyógyszere ennek, és pedig azért, mert elsősorban a legelőfertőzés kizárt lenne, másrészt a méhész nem terjeszthetné a kaptár egyes részeinek a megmentésével a betegséget.

A „Méhészeti Közlöny“ novemberi számában olvastam a „Háromszéki méhészetek pusztulásának okai“-t. Nálunk talán 90%-ban felsőröpnnyílás van a kaptárakon, szabályozható, fa tolózárral. Így a méhész, ha annak szükségét látja, szabályozza a hő elillanását. Nálunk is vannak hideg-szeles tavaszok. Ilyenkor egy kis óvintézkedés még az alsóröpnnyílású kaptáraknál sem árt. Sok esetben talán éppen ezzel a kis munkával segítünk méheinken, mert nem kell a csomónak összehuzódnia, esetleg a már kiterjedt fiasítást otthagyni és azt a pusztulásnak engedni. Nagyon jó a felső röpnnyílás, csak ne feledjük el, a méhek megérdemlik, hogy néha foglalkozunk is velük.

A méhcsalád kötelező bejelentésére vonatkozólag Mocsi dr. úrnak

ajánlom, hogy ne szabjon ilyen magas díjakat, mert bár kívánom, hogy sok méhcsaládja legyen mindenkinek, miből fogja fizetni, ha nincs mézhozama. Hiába van a rengeteg virág, ha nincs benne nektár. Ilyenkor a szállítási költségek, a cukor (ha kapunk), a megélhetés továbbra is a méhész gondja marad. Ami a biztosítást illeti... kár volna minden bogárért egy olyan helyen, ahol egy méhcsaládot pusztulni hagynak. Ha valaki nem veszi észre a legkisebb veszélyt, az valószínűleg nincs tisztában a méhészetel, ez ne foglalkozzék vele.

Mérleges kaptáram súlyáról és a méhészetéről itt nálunk minden hónapban be fogok számolni... Birálataimat kérem vegye egyéni véleménynek. Én mindig szívesen veszem azokat, mert sokszor ezekből tanulunk.

(Köszönettel veszem észrevételeit, vegye az én tervemet is egyéni véleménynek. A mérlegelési adatok felajánlását előjegyezzük és külön kérni fogjuk, mihelyt a szervezés befejeződik. Dr. Mocsi.)

KAPTÁRAK, kaptármérlegek, mézpergetők beszerzéséhez elsősorban azok az EME tagok igényelhetnek segítyt, akik a „Méhészkönyv“ rendszeres vezetését vállalják. Jelentkezések alapján az EME díjtalanul küldi meg a Méhészkönyvet használati utasítással.

JANUÁRI TENNIVALÓ

Hótakaró alatt pihen az élet. És ez így is van rendjén, mert a nyugodtan teletölt család éri meg egészségben a tavaszt.

Ákár szabadban, akár zárt helyen telet a család, első és fő kellék a teljes csend. Cinkék, harkályok, egerek ellen védjük méheinket.

A hó jó takaró, ne seperjük le a kaptárakról, mert az biztosítja az egyenletes hőmérsékletet. Szél beszivítésétől szélvédőkkel óvjuk a kijárót. Túlságosan azonban ne szűkítsük le a röpnylást, nehogy gátoljuk a szükséges légcserét.

A méhész most készíti el múltévi számadását és jövő évi tervezetét. Kaptárak — szerszámok. felszerelések javítására és pótlására is most van idő.

Olvasson és tanuljon a méhész

a hosszú téli esteiken. Hogy így anyagiakkal és szellemiekkel felkészülve induljon új reményekkel az új évbe.

Négy ingyenes méhészeti tanfolyam zajlott le november és december hó folyamán Erdélyben és pedig Désen, Sepsiszentgyörgyön, Csíkszentdomokoson és Marosvásárhelyen. A Kovásznára tervezett tanfolyam az 1943 évre maradt. A tanfolyamokról lapunk egyik közlelbi számában fogunk részletesen beszámolni. A tanfolyamokat az EME rendezte a Földművelésügyi Minisztérium erdélyi kirendeltségének erkölcsi és anyagi támogatása mellett. A tanfolyamok vezetői voltak: Désen *Hrankay Béla* ny. méh. felügyelő, Marosvásárhelyt *Kacsó Sámuel* EME tag, Csíkszentdomokoson *Blénessy Károly*, az EME tb. tagja, Sepsiszentgyörgyön *Kabay Lajos* okl. méhész.

Raktáron tartjuk az erdélyi nagy és erdélyi kis kaptárokat.

Megrendelésre vasúton is szállítjuk. Készítünk rendelés után bármilyen más kaptárokat is. — Úgy a kis erdélyi, mint a nagy ára **42** Pengő teljesen felszerelve. — Gépen csapozott vályus keret drb nagyság szerint 36—50 fillér

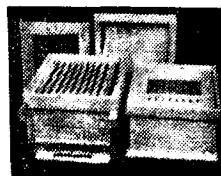
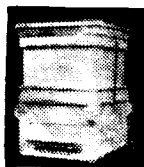
Keretléc 100 folyó m:
10 mm. vastag 10'46 P.
8 mm. vastag 9'74 P.
7 mm. vastag 9'25 P.

Kérdésre vááaszóhelygellenében válaszolunk Nagyobb megrendelések esetén külön árajánlattal szolgálunk.

Rendeléskor 50% előleget kérünk.

Képes árjegyzék kívánatra ingyen.

VÁRADI BÉLA villanyerőre berendezett kaptárkészítő üzeme Kolozsvár, Székelyhadosztály-u. 13.

Lapszemle

Méhészet (Újpest, dec.).

A mézkanura kiürítése karbollal címen dr. Örosi Pál Zoltán ismerteti az amerikai nagyméhészeknek ezt a fogását. A mézteret fakeretre szegzett többrétű tiszta, $\frac{1}{4}$ rész vízzel hígított karbollal itatott kendővel borítják le, mire 5—6 kaptárt leborítottak, az elsőből a méhek levonultak és seprés nélkül leszedhetik az üres méztereket.

Magyar Méh (Bpest, dec.).

Zárt helyen való telettelésről ír Cicatricis Géza. Dicséri, mert az 1928—29. év telén 70 családja földalatti vályog épületben veszteség nélkül érte meg a tavaszt, pedig országosan a családoknak 50%-a pusztult el. 114 napig tartott a teletelési idő és átlagfogyasztása 4,60 kg. volt, a legnagyobb 7,50, a legkisebb 1,20 kg. volt, hulla kevés.

Téli cukoretetésről ír dr. Széll Endre. Fagyponthoz alatti időben, tűz és melegvíz nélkül készít cukorlepenyt. Nagy edényben kristálycukrot igen kevés vízzel kever, úgy, hogy csak éppen összetapadjon. A keretek tetejére ráteríti egy késheggyel összelyuggatott újságpapírlapot, erre borítja 2—3 cm. vastag rétegben a nedves kristálycukrot, efölé a meleg papírtakarót. Tavaszig a méhek az alsó papírlapot lerágják a vonulás feletti területen.

A mézcirok felhasználásáról ír Dauber János az első évi 1. kat. hold termelési tapasztalatai alapján. A növény 2—2,5 méter magas volt, gyönyörűen fejlett, — a „Salgótarján és Vidéke Méhész Egyesület” testületileg megnézte —, a növények 20—35 mm. vastagságot értek el. A préselés 53 q édes levet adott, ez $\frac{1}{6}$ -re befőzve 8.83 q szirupot eredményezett. A szirup rendkívül zamatos gyümölcsízhez hasonló mézszerű édes anyag. A tejtermelésnél és a hízlalásnál is hasz-

nos abrakanyagnak találta. Igen nagy reményeket fűz hozzá és a tarlóvirág megszűnése esetére ügyes cirokszirupetetés közbeiktatással a vándorlást akarja leépíteni.

Dr. Mocsí.

Törzskönyv.

Négy-öt család adatait talán fejből is tudjuk, de már 40—50 családnál ez lehetetlen. Vezessünk tehát törzskönyvet. Minden családot sorszámmal (esetleg névvel) látunk el. Többféle kaptártípus esetén egyiknél arab s másiknál római számolás, harmadik esetén pedig névvel jelölés lehetséges.

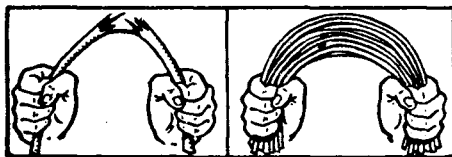
A törzskönyv feltünteti a család származását. Elő- vagy utóraj voltát. Anya korát, milyenségét, minőségét. A család évenkénti mézhozamát. Minő bajokon ment át? Mikor rajzott. Mennyi mézzel telettük be stb. Minden kaptárajtó belső lapjára vagy fedelére főszegezünk a törzskönyvi lapot. Beírjuk a család adatait és minden vizsgálatkor az észleleteket. Ebből írjuk majd be időnkint külön könyvbe a családok adatait. Így állandóan nyitott könyvként áll előttünk méhészetünk és bármikor azonnal feleletet kapunk kérdéseinkre. Helyesen vezetni méhészetet törzskönyv nélkül nem lehet.

A törzskönyvi lap a következő forma lehet:

Törzskönyvi lap.

1. A család száma (neve).
2. A család eredete.
3. Az anya eredete, kora, tulajdonsága.
4. A család tulajdonsága.
5. Minő bajokon ment át a család? stb.
6. Évközi feljegyzések.
  - a) Első tavaszi vizsgálat.
  - b) Fészekbővítés.
  - c) Rajzás.
  - d) Mézelés.
  - e) Teelés stb.

EGYESÜLETI ÉLET

Új év küszöbén

Határkövénel állunk az évnek. Mindenki számot vet önmagával. Mit végzett a múltban, mi a célja a jövőben? Lapunkon keresztül egyesületünk is számadásra kötelezettnek érzi magát Erdély méhésztársadalmával szemben.

Szorgálta-e a közérdeket, vitte-e előbbre a méhészet ügyét, adott-e új eszméket, gondolatokat, irányvonalat az elmúlt évben?

A bírálat nem minket illet. Nyitott könyv a munkánk Erdély méhésztársadalma előtt. Mi csak egyet tudunk, amit tettünk, jó lélekkel és önzetlenül tettük és csak ezt ígérhetjük a jövőre is.

Erdély méhészetének Damokleskardja a költésrohadás, mely az elmúlt két évtized alatt veszélyes méreteket öltött. Állandóan felszínen tartottuk ezt a kérdést. Több tanulmány és cikk látott napvilágot ezzel kapcsolatosan lapunk hasábjain, különböző címeken. Kongattuk a vészharangot, kérve a segítő kezet a még egészséges állomány megmentéséhez. És dr. Örösi Pál Zoltán főfelügyelő úr közbejöttével szavunk elért a legfelsőbb fórumokhoz is, mert megvan a rendelet a költésvész elleni védekezésre. Hogy az általunk kívánt nagytakarítás abban a formájában nem valósulhatott meg, az óriási költségen mult, amit egy ilyen méhesről-méhesre átvizsgáló apparátus igényelt volna s ami ma lehetetlen. Ennek tudatában alakult ki a második gondolatkör, a mintaméhes elgondolás. Ez látszik megvalósíthatóbbnak. A vidékenkénti egy-két jólvezetett méhes képezné az

irányítás és ellenőrzés alapját. Egy gondolattól a megvalósulásig hosszú az út. De ha soha se indul el a gondolat, nincs ami valósággá legyen.

A mintaméhesek eszmeköréhez társult aztán a méhészkönyv elgondolás. Adatra van szükség, hogy lássuk, mire építhetünk. Úgy érezzük, ami tőlünk telt, megtettük ebben a gondolatkörben is és csak méhésztársadalmunkon múlik tovább, hogy a gyakorlat mezejére is átvihető legyen a gondolat.

Második gondolatkör Erdély méhésztársadalmának teljesebb megszervezése. Elméletileg minden méhésznek, de minden méhtartó gazdának is táborunkban kellene lennie. Ha hozzávetőleg 10.000 méhészt és méhtartó gazdát számítunk Erdélyszerte, úgy hisszük, reálisan számoltunk.

Ennek a méhésztársadalomnak kb. egyötöde áll csak tagjaink sorában. Pedig mindenkinek itt volna a helye. És csak akkor tudunk teljes irányítást és érdekvédelmet is szolgálni, ha ez valóra válik. Megvalósul ez, ha minden tag méhésztársunk segítségünkre lesz ebben a szervezésben. Ha minden község egy-két lelkes méhésze megalakítja a helyi méhészkört és beszervez minden ottani méhészt, így ezek a körök, mint az Erdélyi Méhészeti Egylet tagjai, kiépítői lesznek a teljes beszerzésnek. Régi arany igazság az, hogy egyesülésben az erő.

Egyesüljünk erdélyi méhészek, hogy erősek legyünk.

Felszínen tartottuk a méhlegelő-kérdést, különös tekintettel a vándorlásra. Hiszen Erdély áldott és változatos flórájú földjén tulajdonképpen ismeretlen fogalom lehetne a hordástalan idő. Mert tavasztól őszig terített a természet asztala, csak tudjunk mellé ülni. Közölt is lapunk kimutatást Erdély méhlegelőiről, de az hiányos, mert kevés adat áll rendelkezésünkre. Szünetel a külső munka, gondoljunk a jövőre méhésztársak. Ne sajnáljon egy levelezőlapot áldozni a közért minden méhész és írja meg, hol milyen vándorlásra alkalmas méhlegelőt ismer a környéken, mikor virágozik, milyen az útja? (rét, akác, hárs, baltacim, tisztesfű, epilobium stb.). A beküldött adatok százaiból tudunk csak érdemleges térképet összeállítani.

Ha elkészülhet a pontos térkép, már megvan az alap az irányított vándorméhészethez. Állítjuk, hogy a jövő a vándorméhészeté. Ha figyeljük az Alföld méhészeit és tudjuk, hogy két-három vándorlással ugyanannyiszor pergetnek, parancsoló szükségként áll előttünk is a vándorlás megszervezése

Az anyanevelésről szintén több cikket közöltünk. Ennek fontosságát minden méhész jól ismeri, hiszen a család lelke az anya. Vele emelkedik vagy pusztul a család. Anyanemesítést szolgálja a tervezett anyapároztató állomás is.

A fenti gondolatkörök voltak 1942 évben irányelveink s ezeknek továbbfejlesztése, illetve megvalósítása a célkitűzésünk a jövő 1943. évre.

Vészmentes erdélyi méhészet. Beszervezett méhésztábor, méhlegelő térképezése és irányított vándorlás. Anyanemesítés, illetve anyapároztató létesítése. Ezekon felül pedig minden lehető módon szolgálni Erdély méhészeti szakoktatását.

Ilyen célkitűzésekkel indulva az új évnek, kívánunk minden kedves méhésztársunknak Istentől áldott boldog új esztendőt.

Minden kedves méhésztársunknak boldog új évet kívánunk!

M. K. szerkesztősége.

Megjelent a „Méhészkönyv“, mely hivatva van a méhészet jövődelmezőségének feltárására. A Méhészkönyv magában foglalja 1. a vezetéséhez szükséges tudnivalókat, 2. a méhész leltárát, 3. januártól decemberig a bevételeket és kiadásokat, felszámítva és értékelve a méhész sajátkezü munkáját is, 4. végül a mérleget. A méhészkönyvet másolópapírral kell vezetni. A másolatot az EME által kiküldendő visszacímezett boríték felhasználásával be kell küldeni a megjelölt időben és a beküldött számadásokból az EME összeállítja tagjai részére a méhészetünk jövődelmezőségét kimutató helyes mérleget. Miután az erdélyi méhészetek jövődelmezőségének megállapítása a cél, mindnyájunk érdeke, hogy minél többen vezessük lelkiismeretesen és pontosan a méhészkönyvet. Mindazoknak, akik a Méhészkönyv vezetésére kötelezettséget vállalnak, az egyesület díjtalanul küldi meg. Kedvezményekben elsősorban azokat részesíti az egyesület, akik ezzel a köznek is szolgálnak.

A m. kir. Földművelésügyi Minisztérium
által az Erdélyrészi Méhész
Egyesületnek adományozott
(13) 45 cm.-es hengerrel készült

**elsőrendű
hamisítatlan műlép**

kapható az E. M. E. bizományosánál
Címe: TÓTH ISTVÁN Kolozsvár, Honvéd-ú. 78
E. M. E. tagoknak 5% engedmény.

Apróhirdetés.

TUDNIVALÓK a hirdetések feladásáról.

A Méhészeti Közlöny hirdetési díja négyzet cm-ként 20 fillér, tagoknak 10 fillér. Az apróhirdetés díja szavanként 8 fillér, tagoknak 4 fillér. Vastag betűvel szedett szavak közlési díja 16, illetve 8 fillér. A hirdetési díjak előre, a megrendelés feladásakor küldendők be. Apróhirdetésért hirdetési támpéldányt nem küldünk. A hirdetések mindenkor a nő 22. napjáig küldendők be a kiadóhivatal címére: Kolozsvár, Majális-u. 22.

Keresek kason méheket tavaszi átvételre Remiásch Imr eFelsővisó.

MÉHÉSZKEDÉS legkönnyebb és legeredményesebb módja című 294 oldalas méhészkönyv, ábrákkal, képekkel kapható Balogh Lajos méhésznél, Szentendre. Az ára 4.50 Pengő, beküldhető a rendeléssel postautalványon. 38

Méhészetem főszerzőm. Hét családom közül 2 országos méretű kaptárban, 5 átmeneti kaptárban van. Eladó több üres kaptár, szalmakás és méhészeti eszközök. Ezek megtekinthetők Székelyudvarhely, Budvár-út 13. Györfy István, nyug. igazgató, méhészeti tag. 45 sz.

Eladó 350 kéve gyékény. Megtekinthető helyszínen. Katona András, Szilágyipér.

Méhészeti eszközök kaphatók a „Dzierzon” Méhészetenél, Nagyvárad, Csáky István-u. 65. Az árjegyzéki árakból az E. M. E. tagjainak 5 százalékos kedvezmény. 16

Romániában maradt méhészetelem itteniért elcserelném, közvetítőt díjazok Bognoczky, Andrásfelke, v. á. Angyalbándi Bács-Bodrog vm.

Vannak méhcsaládok Marostorda és Beszterce-Naszód vármegyékben kaptárban és kasban. Cím: Kieselstein Dezső Palotájára.

Hirdetmény.

(11)

Méztermelő- és értékesítő Hangya Szövetkezet

műlépet, kaptárokat, méhészeti eszközöket

a legjobb minőségben legolcsóbb napi áron hozzáférhető állandóan korlátlan mennyiségben.

A legmagasabb napi áron vásárol **mézet, viaszt, sonkolyt.**

Árjegyzéket, felvilágosítást, szaktanácsot díjtalanul ad.

Cím: BUDAPEST, IX Közraktár-utca 34. // Raktár: IX. Bakács-utca 8.

Postacím: BUDAPEST 48. — Telefon: 187-999.